

fes pütab selle vasto seista, et meie fes pühast kirjast suurt lasto ei saaks.

"Minna ollen ilmlik innimenne, naese mees, ja pean omma faste eest muretsema, räkiwad wäggä tihti mõnned, kui meie neid nõmme head tehha ja pühha kirja luggeda." Se ei olle minno ammet, kostwad naad; kas minna ma ilma ärra heitsin? kas ma ollen muut? — Mis sa rägid innimenne? Kas mungid üta-päinis Jummalala mele pärast teggema peawad? Kas Jummal ei tahha sedda, et kõik innimesed lunnastust ja töösidusse teadmist saatsid, ja et segi ei peaks head põlgama? Õitle, kas abbi ello eht murre laste eest wöib selle töösiise nõudmisje vasto olla, et Piiblit ramatut luggeda? Ma pallun teid, ärge petke ennast: midda ennam teie uisugguste tegude limpus ollete, sedda ennam peate teie murretsema, et nendest ennast ärra väesta pühha kirja luggemisse läbbi. Akkame tähhele pannemisega luggemata, et meie nimetaeksi wöikslme sedda head sada, kelle läbbi armu sada wöikslme.

Pallun teid et ükski teie seast ei lasseks päwa ilmkassotä foggudes mõda minna.... Õitle, mis lassu toob sulle vaast, et sinna kül päwa otsani ilma sõmata jäed, agga lased sedda mõda minna narrimistes ja wallatustes. Pallun teid, et teie launatis ennam murret töösiise hea eest; ja parrem on kui meie waimulikuks ajadega omma ello täidame! — Kogugem omma naabrid folk, wötkem Piiblit lätte ommad ja omma suuljatte südamed Jummalala sõnna luggemisse läbbi töömsaks.

Teie elsite, fes et teie ei mõista pühha kirja, ega Jummalala wägge. (Matt. 22, 29). Esites Isand nomis Sadduserid selle pärast, et nemmad ei luggenud (pühha kirja) siis selle pärast, et nemad ei readnud Jummalat; jest et Jummalat same tunda pühha kirja luggemisse läbbi. Ja kui needki kõik, kes luggewad (pühha kirja) ei tunne Jummalat, suidas siis wöib se Tedda tunda, kes fogguniste pühha kirja ei loe? Ja se pärast, kui ma ütlesin, et kõik luggejad ei tunne jummaslikku tödde, se tähbendab ni paljo, et ni suggused luggejad ei himmosta Jummalat leida; fes se, kes loeb Jummalast ja Jummalat tahhab leida, vñiab Jummalala mele pärast ellada se pühha kirja luggemisse jures, ei otsi Jummalat omma lunnastmisje tarvis, waid tahhab Jummalat tunda omma tühja au pärast: uisuggune luggego ta kui paljo taht P. ramatut, ei saa ilmaski Jummalat leidma.

Mitme suust fulen ma, et naad suure himmoga jutlust tähhele pannerad, agga pärast jutlust on nende südda jälle kulum. Kuidas ennast selle eest hoida? Watame järrele fust se tulleb?

Se tulleb fölbamatta ümberkäimisest ja söbrusfest pahha innimestega. Si olle tarvis pärast kirritust tullemist nende ajade külge alkata, mis fogguniste fölbamata on, agga on tarvis koja minna Piiblit lätte wotta, naist ja lapsi folku kutsuda, neile kuulduud jutlinst wälja selletada ja siis jo omma animeti qsjö aiada.

Selle pärast minna annan teile mitme päwa ette teada ennias jutluses, mis ajast ma tahhan föonneleda, et selle wäbel Piiblit lätte wottaks, ja järrele mötleks mis ajast on wöimalik föonneleda, ja sedda wist ennast walmistaks sedda varrenne arro sada, mis ajast minna tahhan föonneleda. Selle pärast sowni minna teile, et teie mitte ükspäinis kirritus kui laks minno jutlast, waid fa koddö pühha kirja loeks. Sedda samma minna sowni ja neile, kes minno juure käiwad. Fogguniste ei sunni sedda räksida, mis minna teie käest kuulen: "minu kaelas on kohto möistmisje ammet, mil on naene, pean lapsi toitma ja omma perre asju tallitama, minno suggufelle ei olle tarvis luggeda P. ramatut; se on ükspäinis nendele tarvis, kes mailmast ennast ärra heitsid?... Kuidas sinna wöid sedda räksida innimenne? Kas selle samma pärast p. kirja luggeminne ei olle sulle tarvis, et sul arvamatta sured murred on? Agga selle samma pärast sa pead tedda ennam suggema, kui mugid; jest et nendel ei ole uisuart tarvitust selles laitsjas kirjas, kui teil, sedda ma ilma tormid kõigis poole töökavad. Mukidel ei olle aialikusi ammetid.... marjolikku paikades mötlewad omma pattudest; agga meid kiusataesse talka tormilisse mette peal, ja tubbat lorda, omma tahtmisje vasto, same pattustada; agga se pärast peame meie allati ennast püh. kirja luggemisega simitama.

Mugid on rahbul ma ilmaga föddimisest, ja sepärrast on naad wäbhem hawatud; agga sinna olled iska ridus selle ma ilmaga, ja kannad temma hawu, selle vasto pead arstimist otsima. Kord wihhostab sind so naene, mõnni lord kurwastab sind so voeg, sind kiusab talka ja waentane, mõnni lord on sinno föbber so vasto sadde.... tibti hirmotab sind kohto möistja, so peale käib waesus, ehk üks teine önnetus so verres teeb sulle kurbdust, ehk on teeb sind uhkels, ehk sind loormab önnetus. Lühbidamalt üttelba, iggalt poolt on paljo juhtumissi, mis meid pannewad muretsemia, kurwastama, häddä kandma ja kõrgistama, iggalt poolt lendab meie peale ni paljo noli, et allati pühha kirja silu tarvis on....? fes et ei olle wöimalik, ei olle wöimalik, ütlen, et segi olleks ehk wöiks lunnastud olla ilma p. kirja luggematia.... Kui meid iqga pääw awatalse, ja meie ei pruksi nende vasto arsti rohtosid, meil ei jää siis mislisuggust lotust terveks